

Bugün 20. Sayımız ile bir aradayız. 31 Ekim 2025'ten beri yayınladığımız yazılarla direnişi büyötmeye devam ediyoruz. Mücadelemiz ve umut dolu yarınlar için haklı haykırışımız sürüyor, sürecek!

ünlem

Bilimsel Düşünce Kulübünün haftalık gazetesidir

14 Nisan 2026

Toplumsal muhalefete topyekûn kuşatma

Halkın rızasını üretemeyen gerici ve piyasacı tek adam rejimi, ömrünü ancak elindeki yargı sopasını savurarak sürdürebileceğinin farkında. Rıza üretiminden vazgeçtikçe baskı aygıtlarına sarılan iktidar; işçiden öğrenciye, gazeteciden kadınlara, köylüden akademisyene dek kendi tekelinde olmayan herkese saldırıyor. 19 Mart'tan bu yana tırmanan bu dalga, tüm toplumsal muhalefeti ezmeyi ve toplumu dizayn etmeyi hedefliyor.

15 MİLYON İRADEYE DARBE

Yargı darbesinin en net hedeflerinden biri yerel yönetimler oldu. 31 Mart 2024 gecesi "demokrasimize sahip çıkıyoruz, milletin mesajını aldık" diyen iktidar, kaybettiği belediyeleri yargı kumpaslarıyla teker teker alıyor. Son olarak Bursa Belediye Başkanı Mustafa Bozbey'in tutuklanmasıyla 3 milyon yurttaşın iradesi gasp edilmiş oldu. Böylece son bir yılda tutuklanan CHP'li belediye başkanı sayısı 22'ye ulaştı. Kayyım atamaları, tutuklamalar ve direkt transferlerle bugüne dek 15 milyondan fazla yurttaşın iradesi doğrudan yok sayıldı. Amaç, kazananın saray tarafından önceden be-

lirlendiği seçimsiz, muhalefetsiz bir dikta rejimi tahkim etmek.

DOĞAYA VE EMEĞE KELEPÇE

İktidarın elindeki yargı, aynı zamanda vatandaş yerine yağma ve sömürünün merkezleri olan holdingleri güvence altına alıyor. Toprağını ve emeğini savunanlar ile maden şirketleri arasındaki savaşta yargı, açık bir şekilde sermayenin yanında olduğunu göstermiştir. Limak'ın doğa katliamına karşı toprağını savunan Esra Işık 11 gündür, tekstil işçisinin kölelik düzenine karşı direnen Mehmet Türkmen haftalarlı tutuklu. Maden işçisinin ve köylünün direnişini savunan Başaran Aksu da aynı yargı sopasıyla hapsedildi.

LAİKLİK SAVUNUSU SUÇ DEĞİLDİR

Rejimin kuşatmasındaki bir

diğer kale ise laiklik. Korkut Bora tav, Müjde Ar, Ayşe Kulin, Timur Soykan ve okulumuz hocalarından Selin Pelek gibi isimlerin aralarında bulunduğu 168 yazar, sanatçı, akademisyen ve gazeteci imzacısı oldukları "Laikliği Birlikte Savunuyoruz" metni nedeniyle soruşturma konusu oldu. İlk imzacıların ardından on binlerce yurttaşın desteklediği bildiride, şeriatçı dayatmaları reddeden aydınlar, anayasal bir ilkeyi savundukları için yargı kışkacında. İktidar, inanç temelli düşmanlıkları engelleyen laiklikten korktuğunu, bu savunuyu suç sayarak bir kez daha itiraf ediyor. Laikliği savunanlar sadece aydınlar değil. Bu savununun faturasını gençler de ödüyor. Sefaköy'de "Şeriatı karşı laiklik" yazılması yapan üç genç, iki aydır ev hapsinde tutuluyor. Şeriat çıkırtkanları

sokaklarda özgürce gezerken, anayasal hakkını savunan gençler dört duvara kapatılıyor. Aynı sansür sarmalı, hakikatin peşindeki gazetecileri de hedef alıyor. Ünlem'in sayfalarında ve Bilimsel Düşünce Kulübü etkinliklerinde sıkça vurguladığımız gibi, halkı bilgilendirmek bugün doğrudan suç unsuru sayılıyor. Sansüre boyun eğmediği için 22 gündür tutuklu bulunan gazeteci İsmail Arı, bu karartma operasyonunun son muhattaplarından.

19 MART RUHUyla BİRLEŞİK MÜCADELE

İktidarın tüm bu saldırıları, ayrı ayrı okunduğunda takip edilmesi imkansız ve birkaç gün sonra unutulacak sıcak gündemler olarak görülebilir. Ancak her biri, birbirile iç içe geçen, toplumun muhalif kesimlerini tahakküm altına alma stratejisinin bir adımı. Ancak bu rejimin önündeki tek engel açık bir şekilde duruyor: İktidarın tahakküm ve sömürü düzeniyle kuşattığı her öğrenci, her kadın, her işçi, her gazeteci ve toplumun tüm kesimlerinin birleşik mücadeleyi inşa etmesi en acil görevimizdir. **Bu saldırıların karşısında durabilecek tek engel bu birleşik mücadeledir. Demokratik bir ülkeyi vermeyecekler, birleşik mücadelemizle biz alacağız. Vermeyecekler Alacağız!**

Yemekhane onlar sayesinde güzel

Üniversitemiz yemekhanesi, birçoğumuz için gün içinde derslerin stresini attığımız, arkadaşlarımızla sohbetlere daldığımız ve görece uygun fiyatlı yemeğe eriştiğimiz bir mekân. Peki, standın arkasından yıllardır bize gülümseyen, her gün birlikte olduğumuz isimleri ne kadar tanıyoruz? Yemekhanemizin emektarlarından, okulumuzda neredeyse hepimizden daha tecrübeli iki isimle; 9 yıldır burada olan Zübeyde Hanım ve 16 yılını deviren Zennur Hanım ile bir röportaj gerçekleştirdik. Üniversitemizi “ikinci bir ev” olarak gören ablalarımız, Ünlem’in sorularını tüm samimiyetleriyle yanıtladı.

■ **Ünlem:** Burada okuyan herkes yıllardır sizi görüyor, peki Galatasaray ile hikayeniz nasıl başladı?

■ **Zübeyde:** 2016’ya kadar hiç çalışmadım. İki kızım var, hatta küçük olanı evlendirdik. Çocuklarımızı büyüttükten sonra çalışmaya karar verdim. Burası hayatımdaki ikinci iş yerim. 2017’de buraya girmeden önce kısa bir süre yemek üretim sektöründe çalıştım ama üretim gerçekten çok zormuş. Buraya geçtikten sonra asıl yerimi buldum diyebilirim.

■ **Zennur:** Ben de buraya 2008 yılında giriş yaptım. Öncesinde ev hanımıyım. Artık çocukları büyüttükten sonra çalışmak gerekiyordu burada başladım. İyi ki de başlamışım.

■ **Ünlem:** Zennur Abla, sen tam 16 yıldır buradasın. Okulun birçok değişimine şahit oldun haliyle. Bize biraz eskilerden bahsedermisin?

■ **Zennur:** Evet, şimdi Öğrenci İşleri olarak devam eden bina bundan birkaç yıl öncesine kadar

Zennur (solda) ve Zübeyde (ortada) ablalarımız

ünlem ekibini yemekhanede ağırladı.

yemekhanemizdi. Aslında bulunduğumuz yemekhane binası yeni yemekhane. Burası da güzel ama eski binamız çok özel bir yerd. Bir mahzen gibi havası vardı, ateş tuğlaları ile döşenmiş harika bir yapıydı. Yeni halini de gördük, çok güzel olmuş yine ama insan bazen eski binayı da özler.

■ **Ünlem:** Peki o arka plandaki tempoya dönersek... Bize burada geçen sıradan bir gününüzü ve çalışma ortamınızı anlatır mısınız?

■ **Zübeyde:** Sabah erkenden gelip temizliğimizi yapıyoruz. Gerekli kontrollerden sonra da yemek dağıtımına başlıyoruz. Toplamda yemekhanede 15 kişi çalışıyor. Burada çok güzel bir arkadaşlık ortamımız var, hep bir aradayız. Sabah kahvaltımızı hep beraber yaparız. Öğle yemeğini dağıtıp bitirdikten sonra, saat 15.00 ile 17.00 arası bizim en sevdiğimiz zaman dilimidir. O aralıkta dinlenip sohbet ederken zaman bir çırpıda geçiyor, sonrasında akşam yemeği hazır-

lıklarına başlıyoruz.

■ **Ünlem:** Öğrencilerin içinde olmak, bu tempoda gençlerle iletişimde kalmak nasıl hissettiyor?

■ **Zübeyde:** Bir öğrencimizin başına bir şey gelse kendi çocuğumuz gibi endişeleniyoruz. Hatta hocalarımızı, asistanlarımızı televizyonda görünce gururlanıyor, sizin de ileride böyle yararlı işler yapacağınızı hayal edip heyecanlanıyoruz. Öğrencilerle sohbet etmek, günlük hayata dair konuşmak; “Memlekete gittin mi?”, “Sınavını verdin mi?” demek çok önemli. Mesela yemek yetmediği zamanlarda, bir anne gibi gerçekten üzülüyorum. Bazen çocuklar kazara bir tabak düşürüyor, o kadar mahcup oluyorlar ki... Bizim için önemli olan tek şey size bir şey olmaması. Tabak elbette düşebilir, herkesin başına gelir.

■ **Zennur:** Açıkçası aşağıdaki yemekhanede çalışmak aramızda çok tercih edilmez; burada, doğrudan öğrencilerin içinde olmak

çok daha keyifli. Gençlerin enerjisi bize o kadar iyi geliyor ki, bazen yorulduğumu bile hissetmiyorum. Biz burada sizi kendi çocuklarımız gibi görüyoruz.

■ **Ünlem:** Duyduğumuz kadarıyla hocalarımızla aranızdaki bağ da güçlü. Peki okuldan uzak kalmak sizi nasıl etkiliyor?

■ **Zübeyde:** Evet, sadece öğrencilerle değil, hocalarımızla da aramız çok iyi. Ayaküstü muhabbetlerimiz oluyor. Alistığım bazı hocaları birkaç gün görmezsem hemen sorarım, “Hocam nerelersiniz?” diye. Tüm hocalarımız hep yanımda, hepsi son derece alçakgönüllü ve yardımsever insanlar.

■ **Zennur:** Ben okulu Cumartesi-Pazar günleri bile çok özliyorum. Bir an önce hafta başlasın da çocukları, arkadaşlarımızı, hocalarımızı göreyim diye sabırsızlanıyorum. Mesela pandemi dönemi benim için çok zordu. Okuldan ve öğrencilerden uzak kalmak ağır geldi; durmadan hayatın normale döndüğünü, tekrar burada çalıştığımızı hayal ediyordum.

Ünlem: Röportajımızın sonuna gelirken okuyucularımıza iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

■ **Zübeyde:** Öğrencilerimizin her birini çok seviyoruz, her şeyin gönüllerince olmasını diliyoruz.

Ünlem Kolektifi olarak kampüsümüzü güzelleştiren tüm kıymetli emekçilerimize, sıra arkadaşlarımız adına teşekkür ediyoruz.

Emperyalist haydutluk hızla çözülürken...

ABD hegemonyası günden güne zayıflıyor. Soğuk Savaş sonrası tek ege-men güç sayılan ABD, İran karşısında yaşadığı yenilgiyle bir “kağıttan kaplan” olduğu gözler önüne serildi. 2009 krizinden bu yana yapısal bir bunalım yaşayan kapitalist sistem, yeni yönelimler arayışında. Küreselleşme ve demokrasi vaadiyle Latin Amerika ve Ortadoğu’ya yapılan müdahaleleri meşrulaştırma çabası artık inandırıcılığını yitirdi. Trump’ın “Güçlü Amerika” sloganı, sermaye çevreleri için bir strateji, halklar içinse boş bir ajitasyondan ibaret. Küreselleşme politikasının iflasıyla ABD; rotasını askeri harcamalara, Çin’in kuşatılmasına ve enerji yataklarının doğrudan kontrolüne çevirdi. Tayvan krizi, Venezuela müdahalesi ve İran saldırıları bu stratejinin parçaları Ortadoğu’da ise askeri gücünü Çin’e kaydırmak isteyen emperyalizm, bölge halklarını İsrail

vahşetine terk ediyor. Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında İsrail’e karşı kurulan direniş hattı Irak, Lübnan ve Suriye’de kırılmak istense de İran hedefinde emperyalizm umduğunu bulamadı. “İran medeniyeti yok olacak” diyen Trump’ın ateşkese mecbur kalması, ABD’nin kendi sonunu hazırladığının en net göstergesi.

İRAN'DAKİ DURUM

ABD-İsrail hegemonyasının ekonomik çöküşü ve Epstein belgelerini maskelemek için başvurduğu askeri zulümlerin son durağı İran oldu. Küçük kız çocuklarının katledildiği Minab Kız İlkokulu saldırısı ve Ayetullah Ali Hamaney’in öldürülmesiyle başlayan terör sürecinde Trump, “Bir günde hallettik” diyerek pişkinlik yapsa da İran’ın direnciyle karşılaştı. 28 Şubat 2026’da Hamaney’in ve yüzlerce çocuğun öldürülmesiyle savaşı kazanacağını sanan

Orban’ın tarihi yenilgisinin ardından Budapeşte’de kutlamalar yapıldı.

emperyalizm, stratejisi çökünce ateşkese yönelmek zorunda kaldı. Bu süreçte en önemli olgu, muhalif İran halkının tavrı oldu. Saldırıların ilk dalgasında komuta kademesinin hedef alınması azınlık gruplarda sevinç yaratsa da halk, durumun bir “özgürleşme” değil, “Iraklaşma” senaryosu olduğunu hızla fark etti. İnsan hakları yalanıyla yola çıkıp çocukları hedef alan ABD emperyalizmi, İran halkı nezdinde tüm meşruluğunu yitirdi.

Macaristan’da “tek adam” kaybetti

Rejime karşı olan muhalif İran yurttaşlarının kendi temsil yetlerini ABD emperyalizmi tahakkümüne bırakmaya karşı verdikleri mücadele, Macaristan’da da halkın benzer bir tepkisinin tohumları olacaktı. 12 Nisan genel seçimlerinde Trump’ın desteklediği Viktor Orban kaybetti. Seçim sonrası NATO Genel Sekreteri Mark Rutte’un galip Peter Magyar ile çalışma hevesi, Minab’da çocuk kanı döken anlayışın Budapeşte’de sadece isim değiştirerek yoluna devam etmek istediğini gözler önüne seriyor.

Tek yol birleşik antiemperyalist cephe

Bu emperyalist kuşatmanın halklar için karşılığı belli: Katliam, yıkım ve ölüm. İsrail barbarlığı Ortadoğu’yu kana bularken, ABD ablukası altındaki Küba’da halk gıda ve elektriğe erişemiyor. Avrupa’da askeri harcamalar artarken eğitim ve sağlık bütçeleri kısılarak halkın temel hakları gasp ediliyor. Üçüncü Dünya Savaşı ihtimallerinin konuşulduğu bu dönemde, sadece sosyal haklarımız değil, yaşam hakkımız da tehlike altında.

Dünya halklarının geleceğinin belirleneceği kritik bir eşikteyiz. Gramsci’nin deyişiyle; “eskinin öldüğü ama yeninin doğmadığı” bir karanlıktayız. Bu “yeni”nin kim olacağı sorusu geleceği tayin edecek. Geleceğimizi ya Epstein pisliğiyle kirlenmiş bir avuç milyarder ya da bu çürümüşlüğe teslim olmayan halkların birleşik antiemperyalist mücadelesi belirleyecek. Aydınlar yarınlar, ancak bu birleşik direniş hattının yaratılabildiği ölçüde mümkün olacaktır.

Orta Doğu’daki savaş tüm şiddetiyle sürerken Evanjelik papazlar Beyaz Saray’daki oval ofiste Trump için dua etti.

Emperyalist haydutluğa dur demek mümkün!

Galatasaray Üniversitesi Bilimsel Düşünce Kulübü olarak, bölgemizde ve dünyada yaşanan kritik gelişmeleri entelektüel bir zeminde tartışmak amacıyla düzenlediğimiz “Emperyalizm Gölgesinde Türkiye” başlıklı etkinliğimiz 14 Nisan Salı günü gerçekleşiyor.

ABD-İsrail eksenli emperyal haydutluğun Gazze’den Lübnan’a, oradan İran’a uzanan genişleme arzusu, basit bir güç gösterisinden ziyade, yapısal bir tıkanmışlığın ve derinleşen bir krizin tezahürü. Afganistan’dan çekilme süreciyle başlayan ve Ukrayna’dan Pasifik’e kadar uzanan cephelerde ayyuka çıkan ABD’nin stratejik yenilgisi, tek kutuplu dünya düzeninin sonunun geldiğinin habercisi. Küresel enerji koridorlarının şah damarı olan Hürmüz Boğazı üzerinde yoğunlaşan gerilim, emperyalist kuşatmaya karşı bir jeopolitik bari-

kat niteliği taşıırken, Batı’nın askeri üstünlük iddiasını sınanıyor. İran’ın bölgedeki direnç hattı ve bölgesel dinamiklerin bu saldırganlığa karşı gösterdiği refleks, emperyalizmin bölgeyi dilediği gibi yeniden dizayn etme projelerinin önündeki en büyük engellerden biri haline geldi. Tüm bu küresel altüst oluşların, enerji savaşlarının ve sistemin geçirdiği yapısal dönüşümlerin tam merkezinde yer alan Türkiye ise, bağımlılık ilişkileri ile değişen dünya düzeninde kendine bir alan açma çabası içerisinde. BirGün Gazetesi Yayın Koordinatörü ve Dış Politika yazarı İbrahim Varlı’nın katılımıyla; hegemonyanın el değiştirdiği bu yeni dönemi, bölgesel direniş odaklarını ve Türkiye’nin bu ateş çemberindeki güncel konumunu bilimsel bir zeminde masaya yatıracağız. Tüm arkadaşlarımızı bugün saat 18.00’de H401 salonuna bekliyoruz.

EMPERYALİZM GÖLGESİNDE TÜRKİYE

14 Nisan 18.00

H401

GSÜ Mor Kampüs ile okuyor, tartışıyoruz!

Okulumuz bünyesinde faaliyet gösteren kadın örgütlenmesi GSÜ Mor Kampüs, yeni bir okuma ve tartışma serisi başlatıyor. Mayıs 1988’de yayın hayatına

başlayan ve Eylül 1990’a kadar 12 sayı yayımlanan Sosyalist Feminist Kaktüs dergisinin ilk sayısından seçilen yazılar okunarak tartışmaya açılacak. Türki-

ye’deki ilk sosyalist feminist dergi olmanın ötesinde, aynı zamanda ilk sosyalist feminist çevre olarak da öne çıkan Sosyalist Feminist Kaktüs, feminist hareketin tarihsel gelişiminde önemli bir yer tutuyor.

Kaktüs çevresinde bir araya gelen kadınlar, o dönemde yükselen hareketin hem kurucu aktörleri hem de sahadaki yürütücüleri arasında yer alırken bu süreçte ortaya çıkan tartışmalar, deneyimler ve söyleşiler yoluyla derlenerek Kaktüs sayfalarına aktarıldı. Yaklaşık iki buçuk yıl boyunca düzenli aralıklarla yayımlanan dergi, Türkiye’deki feminist harekete sosyalist bir bakış açısı kazandırmayı amaçladı.

Yaklaşık 38 yıl önce kaleme alınan metinler üzerinden, bugüne kadar nelerin değiştiği ve hangi sorunların süreklilik gösterdiği tartışılacak. GSÜ Mor Kampüs bu buluşma ile feminist düşüncenin güncel politik ve toplumsal meselelerle kurduğu ilişkiyi görünür kılmayı amaçlıyor. Önümüzdeki hafta gerçekleştirilecek buluşmada sosyalist feminizmin temel tartışma başlıkları da ele alınacak. Özellikle sosyalizm ile feminizm arasındaki ilişkinin nasıl kurulması gerektiği; bu iki alanın birbirini ne ölçüde besleyip güçlendirdiği sorusu etrafında yürütülecek tartışmaların gündeme gelmesi bekleniyor.